

(ترجمه)

تا زمانی که ارتش‌ها حرکت نکنند، تجاوز و حمله بر غزه با آتش‌بس و بدون آتش‌بس ادامه خواهد داشت!

هان! جنگ در غزه با تمام وحشی‌گری خود ماه ششم را پشت سر گذاشت. این جنگ تاهنوز با وجود تمام قول و قرارهای دروغین، پهلوانی‌ها و نمایشنامه‌بازی‌ها با کشتار، آواره‌گی، ویرانی و اسارت در جلو دید و شنید تمام جهان و با دسیسه‌سازی و مشارکت حکام دست‌نشاندهٔ مسلمانان و رؤسای مجرم غرب ادامه دارد؛ رؤسایی که یک لحظه از حمایت یهود و یاری رساندنش با اسلحه و تجهیزات کوتاهی نکرده و بدون تأخیر وی را در رساندن مال و غذا و در تطبیق نقشه‌ها و اهداف جنایت‌کارانه‌اش در حق غزه و مردم آن و در حق مجاهدین یاری می‌رساند. بزرگ‌تر از این، مکر و دسیسه‌سازی می‌کنند تا توسط آن بتوانند به چیزهای بیشتر از آنچه که با جنگ و کشتار و بمباران به دست آورده‌اند، دست یابند. آن‌ها این اقدامات‌شان را در محضر قانون جنگل به زشت‌ترین شکل آن در قرن بیست‌ویکم، قرن دموکراسی، قرن آزادی‌ها و حقوق بشر و در محضر تمام دروغ‌ها و گل‌های سبز و سرخ فریبنده انجام می‌دهند!

مفاهیم حقوق بشر، سازمان ملل، شورای امنیت و کمیتهٔ ملل تبخیر گشته‌اند، حتی در سطح نوشته بی‌اثری نمودار نگشت؛ زیرا از سوی آن‌ها چیزی صادر نگردید که آبروی شان را حفظ و زشتی شان را سایه افکند؛ حتی بخاطر دفع سرزنش و ملامت چنین کاری نکردند. امریکا، انگلیس، آلمان، فرانسه و سایر کشورهای که خود را جهان آزاد توصیف می‌کنند یا با تمام وقاحت و بی‌شرمی در کنار یهودیان ایستاده، از آن‌ها دفاع می‌کنند و یا از روی خجالت برخی از مصیبت‌های جان‌گداز انسانی را به جز سایر مظاهر جنایت و کشتار تقبیح کرده و حال آن‌که زبان حال شان در مقابل یهودیان گویای اینست که مجاهدین را بکشید، غزه را نابود و سنگ و درخت را ریشه‌کن کنید؛ اما اگر امکان دارد در کشتار و گرسنگی اطفال و زنان تخفیف قایل شوید و اگر ممکن نیست، حق‌تان بالاتر و ارزشمندتر از زندگی آن‌هاست!

اما تصمیم سیاسی خون‌آشامان رژیم یهود و امریکا مبنی بر اینست که بساط جنبش حماس از نواره غزه برچیده شود و تمام مجاهدین به قتل رسانیده شوند تا در آینده غزه برای رژیم یهود تهدیدی نباشد و مدل کرانه باختری را به خود بگیرد؛ طوری که مقامات فلسطینی در کرانه باختری به نحو بزرگی و با قاطعیت در حفظ امنیت یهودیان و تلاش برای زنده‌ماندن سازگاری کردند و با پروژه‌های شهرداری و شهرستان‌هایی که توسط مردان این پروژهٔ سرمایه‌گذاری فلسطینی تحت سیادت و رهبری رژیم یهود اداره می‌شود، راضی گشته و کنار آمدند. روزنامهٔ تایمز آف اسرائیل گزارش داده است که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم یهود در حال برنامه‌ریزی روی ماندگاری این رژیم در غزه در طی ده سال آینده است و این مدتی است که ارتش برای مبدل ساختن واقعیت نوارغزه به واقعیت کرانه‌ی باختری نیازمند آن است. هم‌چنین این روزنامه گزارش داده است که: «به زودی تمام سلاح‌های ثقیله از نوارغزه جمع‌آوری خواهد گشت و تحت کنترل مقامات فلسطینی که مخالفت جزئی دارند، قرار خواهد گرفت و ما به مقامات فلسطینی خاطرنشان ساختیم که حملات و اقدامات اسرائیل در مراکز تروریست‌ها در مرکز نوارغزه پایان‌ناپذیر بوده و حملاتی هم‌چون حملات ارتش در نابلس و جنین ادامه خواهد داشت. با فرا رسیدن آن موقع، اگر تروریست‌ها به ساخت مجدد خانه‌های شان بپردازند؛ خانه‌های شان ویران خواهد گشت و بازداشت‌های شبانه در خان‌یونس و شجاعیه همچنان تداوم خواهد یافت.»

این تصمیم تا رسیدن جنگ به آخرین تونل، مجاهد و موشک ثابت بوده و این چیزی است که رؤسای یهودیان و امریکا حتی در زمان سخن‌راندن از آتش‌بس انسانی و تبادل اسیران به صراحت بیان می‌کنند. بنیامین نتانیا‌هو، به شبکه CBS امریکایی گفته است: «وقتی به توافقی برسیم این روند و هدف تا حدی به عقب خواهد افتاد؛ اما به زودی به پایه اکمال رسیده و پایان خواهد یافت.»

به سبب این‌که رؤسای جنبش حماس این پلان را درک نموده و دانستند که آتش‌بس تنها به نفع رژیم یهود و امریکا بوده و آن‌ها از تجاوز در این ماه هراس دارند که مبادا از سوی سرزمین‌های اسلامی که مملو از خطرات است مورد تهدید قرار گیرند و دیگر این‌که خودشان می‌توانند تعداد بسیاری از اسیران را قبل از کشته شدن دیگران در حمله به رفح آزاد سازند، تحت یک برنامه مشخص به آتش‌بس دائمی و کامل یعنی عقب‌نشینی ارتش و ختم جنگ اصرار ورزیدند. این چیزی است که با نقشه و پلان یهودیان و امریکا جنایت‌کار در تعارض قرار دارد. به همین دلیل، جو‌بایدن، رئیس‌جمهور امریکا با صراحت اظهار داشت: «حماس در پی آتش‌بس عمومی و کلی است؛ زیرا برای بقای خود این را بهترین فرصت می‌پندارد.» این عملکرد حماس، امریکا و یهودیان را ناامید کرده است؛ زیرا آن‌ها موفق نشدند تا جنبش حماس را توسط آتش‌بس موقتی فریب دهند. در این میان نتانیا‌هو برای این‌که با فرانکس بالاتری هشدار دهد، گفت: «اسرائیل با وجود ازدیاد فشارهای بین‌المللی حمله خود را بالای جنبش حماس از جمله در شهر رفح و جنوب نوار غزه ادامه خواهد داد.»

در تمام احوال، حماس چه آتش‌بس موقتی فریبنده را قبول کند و یا ابا ورزد، رژیم یهود و با فشاری از سوی امریکا مجبور است که از شدت حملات و صحنه‌های کشتار و جنایات در حق اهل ما در غزه در جریان ماه مبارک رمضان بکاهد، از ترس این‌که مبادا اوضاع در سرزمین‌های اسلامی از کنترل شان خارج گردد؛ زیرا آن‌ها می‌دانند که حتی یک جرعه‌ای از سوی یکی از سرزمین‌های اسلامی سبب می‌شود که اوضاع از کنترل شان خارج و نتیجه‌ای معکوس دهد. در نهایت، امت قدرت غضب‌شده خود را از حکام دست‌نشانده و استعمارگر پس گیرد و ارتش‌های خود را آزادانه، تکبیرگویان و لبیک‌گویان به سمت غزه و مسجدالاقصی حرکت دهد و آن‌ها می‌دانند که این کار آسان بوده، انتظار آن می‌رود و خیلی دور و غیرممکن نیست.

برای این‌که اهل ما در غزه نجات یابند و یا جنگ توقف یابد، دو راه وجود دارد؛ یا باید امت و یا یکی از ارتش‌های آن حرکت کند و یا هم یهودیان و امریکا به این قناعت برسند که حرکت امت و یا ارتش‌های آن قریب‌الوقوع است. دقیقاً همان‌طور که در جریان دروازه‌های آهنی که یهودیان در ورودگاه‌های مسجدالاقصی نصب کرده بودند، اتفاق افتاد و نتانیا‌هو از آن عقب‌نشینی نکرد؛ مگر بعد از آنکه این ترس در مقابلش ظاهر گشت و حرکت امت قریب‌الوقوع به نظرش آمد.

اما پرداختن و اتکا به اختلافات میان امریکا و یهودیان و اختلافات میان خود یهودیان در داخل، کاری بیهوده بوده که در روند جنگ و کشتار هیچ تأثیری نداشته و واقعیت سازمان ملل و فشار بین‌المللی نیز همین‌گونه است. افزایش این اختلافات تنها از باب نیرنگ و ترفند بوده که برخی سیاست‌مداران و اهل رسانه برای گذشت زمان و مهیا کردن فرصت برای یهودیان و امریکا برای تنفیذ نقشه‌های شان تا آخرین گام انجام می‌دهند.

بنابراین، امریکا و بایدن، یهودیان و نتانیاهو همگی در نابودی غزه و کشتار مجاهدین و پایان بخشیدن به مقاومت متفق و هم‌نظر بوده و اختلافات موجود در میان شان روی برخی از مسائل جزئی ترفندی بیش نبوده و به خاطر مراعات کردن دیدگاه عام بین‌الملل و یا دیدگاه عام در داخل خود امریکا و رژیم یهود می‌باشد و اگر در میان شان اختلافاتی هم دربارهٔ روز بعدی برای جنگ باشد، بازهم بر جنگ و ضرورتش و ضرورت پیروزی قاطع رژیم یهود بر اجساد اطفال و ویرانه‌های غزه متفق و همدست اند.

واقعیت اختلافات داخلی در رژیم یهود نیز همین‌گونه است. همهٔ آنان بر جنگ و پیروزی بر غزه و مقاومت هم‌نظر بوده و به اصطلاح خودشان آماده تقدیم قربانی‌های المناک هستند. آن‌چه که از نزاع‌های رسانه‌ای در مورد روز بعد از جنگ به نظر می‌رسد، به شخص نتانیاهو، لبید، بینی‌گانتس و یوآف گالانت، آرایبی انتخاباتی و به این که در حکومت آینده چه کسی بازنده و یا برنده خواهد شد تعلق می‌گیرد و یا به ادامه جنگ و پایان بخشیدن به مقاومت و ریشه‌کن نمودن غزه که این گزینه، محل اتفاق تمام احزاب یهودی است. تلاش برای افزایش این اختلافات تا سرحدی که بتواند جنگ را توقف دهد هم و نیرنگی بیش نبوده و این یعنی فرصت‌دادن برای شان تا هرچه می‌خواهند انجام دهند.

واقعیت سازمان ملل و فشار جهانی نیز همین‌طور است. این فشار ناچیز بوده که یهودیان اندکی از آن رنج می‌برند و رؤسای یهود می‌دانند که سازمان ملل هرگز حرکت نکرده و از شر آن و از شر تمام پرحرفی‌ها و شعارهای دروغین تا زمانی که چراغ‌سبز و پوشش امریکایی موجود و پابرجا باشد، در امان می‌باشند.

برای غزه و مردم آن و برای فلسطین و اقصی هیچ حامی و پشتیبانی جز امت اسلامی و ارتش‌های مسلمانان و جز سربازان و فرماندهان مخلص ارتش‌های موجود در سرزمین‌های اسلامی وجود نداشته و اگر همهٔ این‌ها و یا برخی از آنان حرکت نکنند؛ پس بدانند که جهان کفر و مردم آن همگی اتفاق نظر کرده و تصمیم خبیث خود را گرفته اند. لذا برای امت اسلامی، سربازان و ارتش‌های آن شایسته است که جوانمردی، رمضان و اسلام آنان را برای نصرت برادران شان و نصرت مسجدالاقصی تحریک کند.

برگرفته شده از شماره 486 جریدهٔ الرایه

نویسنده: انجینر باهر صالح

عضو دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-سرزمین مبارک (فلسطین)

مترجم: محمد مزمل